Ч. 91. Львів, понеділок, дня 11. жовтня 1915. Рік I.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 6 сот. НА ПРОВІНЦІЇ 8 сот. В занятих територіях 4 коп.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ півроку . .	9·— „
„ чвертьроку . .	5·— „
„ місяць . . .	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку . .	12·— „
„ чвертьроку .	6·— „
„ місяць . . .	2·40 „

За границею:

В Німеччині . .	28 мар.
В Америці . . .	8 дол.
В инших держав.	40 фр.

Реклямації вільні від почтової оплати. Рукописі приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важніщі і застережені.

„Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса: Редакції й адміністрації: Львів, Руська 3. Експедиції: Бляхарська 11.

Ціна оголошень:

За оголошення числимо за одношпальтову стрічку або її місце 20 сот. Надіслане 50 сот. за стрічку, в оповістках 40 с., в редакційній части 60 с. Повідомлення про вінчання, заручини і т. п. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошення за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошення за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.
Виходить що-дня рано.

Білгород здобутий!

Австро-німецькі війська перейшли Дунай, Саву і Дріну. — Борба на улицях Білгороду.

УРЯДОВІ ВОЄННІ ЗВІДОМЛЕННЯ.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ

з дня 9. жовтня 1915.

На сербськім фронті.

Австро-угорські війська ґенерала Kövesa заняли вчера північну часть міста Білгороду та здобули головну часть кріпости — цитаделю.

Нині рано німецькі війська промостили собі дорогу від заходу до конаку.

На замку сербських королів красують ся прапори Австро-Угорщини та Німеччини.

Також в гору та в долину ріки від Білгороду не міг неприятель над рікою нігде ставити опору союзним військам. Під сербською Посавиною та Мачвою відкинули австро-німецькі війська неприятеля.

На російськім фронті.

Неприятель розпочав вчера на ново сильні наступи на наш фронт в Галичині та на Волині, — однак безуспішно. В східній Галичині заатакував неприятель наші становиска на південь від Тлустого та під Бурканом. Ми його всюди відкинули.

На схід від Бучача приневолив огонь нашої артілерії цілий полк козаків до втечі.

Також під Кременцем розпочали Москалі на ново наступи з тим самим вислідом що й доси.

Російський полк піхоти ч. 140 розбитий на північний схід від Кременця.

При успішному відкиненню неприятельських наступів в области волинських кріпостей, відзначив ся головно полк піхоти ч. 99 та витрівав хоробро в окопах сильно знищених стрілами.

Австро-угорські і німецькі війська поступаючи вперід на північ від Кольок, відкинули неприятеля знов поза ріку Стир. Подане нами вчера число бранців зросло до 6000.

Заступник шефа Ґенерального Штабу
пільний маршалок-поручник Ф. ГЕФЕР.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

з дня 9. жовтня 1915.

На сербськім фронті.

Дві армії ново утвореної групи війск під проводом пільного маршалка ґенерала Макензена, перейшли головними силами Саву та Дунай. Коли німецькі війська армії ц. і к. ґенерала піхоти Kövesa заняли Циганський остров, і узгіря на південний захід від Білгороду, вдалось армії заняти більшу часть міста Білгороду. Австро-угорські війська взяли приступом цитаделю та північну часть Білгороду, а німецькі війська новий конак. Війська йдуть дальше через південну часть міста. Армія ґенерала артілерії Ґальвіца виборола прохід через Дунай, вийшла на лінію понизше Семендрії та жене неприятеля перед собою в південному напрямі.

На східнім фронті:

Ґрупа війск пільного маршалка ґенерала Гінденбурґа:

Під Двинськом здобуто Ґарбанівку на південь від Глевр та неприятельське становиско по обох сторонах єї місцевости, широкости 4. кільометрів. Полонено 6 офіцерів і 1.356 шовнірів, та здобуто 2 машинові кріси. В борбі коло Нефеди, на південь від озера Вишнева полонено 139 Москалів. Неприятель не предпринимав вже нових наступів.

Ґрупа війск пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

На північ від Кардішок, дальше біля Лярас та Солюсє з легкостю відкинено неприятельські наступи.

Ґрупа військ ґен. Лінцінґена:

На південний захід від Пинська взято приступом Комори та Прикладники. Біля Вульки бережнянської і на південний захід від Волі йдуть бої кінниці. На північ і північний захід від Чарторийська неприятель відкинений поза Стир. Його наступи на північ від зелізниці Ковль — Рівне розбили ся.

На західнім фронті.

На північний схід від Vermelles сильний неприятельський наступ розбитий серед великих неприятельських втрат.

При місцевім німецькім наступі на південний захід від села Loss — осягнули ми малі успіхи. В Шампанії Французи після кілька годинного артілерійського приготовання заатакували становиско на схід від фільварку Navarine та дійшли місцями аж до окопів, — зістали однак протинаступом відкинені та окрім великих втрат полишили нам як бранців 1 офіцера та 100 жовнірів.

В французькій Льотарингії Французи стратили узгіря на південь від Leintrey, о котрі йшли завзяті бої.

Ми полонили 1 офіцера, 270 жовнірів, здобули оден машиновий кріс та чотири машини до кидання мін.

НАЧАЛЬНА УПРАВА АРМІЇ.

ЕВРОПЕЙСЬКА ВІЙНА.

Греція після димісії кабінету.

Роттердам. Льондонська »Star« доносить: З Атен доносять, що правительство Заіміса буде вести політику противну Веніцельосови.

Будапешт, 8. жовтня. »Az Est« доносить з Будапешту: »Secolo« звіщає з Атен: Король іменував князя Николая військовим командантом Сальонік.

Люгано, (Ткб.) Італійські часописі пишуть, що новий грецький кабінет є прихильний для осередніх держав.

Дневники стверджують в звітах з Атен, що дотеперішні старання викликати серед Греків рух за Веніцельовом проти короля остались безуспішні, та надто виразно дають до зрозуміння, що населеннє не осуджує упадку Веніцельоса.

Люгано (Ткб.). »Corriere della Sera« доносить: Посли почвірного порозуміння в Атенах після авдієнції, яку мав англійський посол у короля Константина, ухвалили, щоб задержати дальшу виплату позички для Греції, котра доси одержала 10 міліонів франків, зіставити контингент війська, висадженого доси на сушу в Сальоніках — та більше не посилати підмог для Сербії. Дальше доносить дневник, що пристань в Сальоніках є замкнена мінами.

Париж, (Ткб.). В цілій французькій пресі слїдно нині живе розчарованнє по причині подій в Греції. При тім дають часописі до зрозуміння, що король Константин без відома Веніцельоса вів переговори з Німцями та Болгарією, міжтим коли Веніцельос вів переговори з почвірним порозумінне м.

Льондон (Ткб.), Бюро Райтера доносить з Атен, що Грецьке правительство рішило супроти почвірного порозуміння заняти приязну невтральність.

Війна зі Сербією.

Відень, 8. жовтня. На просторі около 4 кільометрів проломали союзні війська неприятельські прибережні перешкоди, зломили опір Сербів, та находять ся вже на сербській землї. Наші війська з Боснії, що довший час були бездїяльні, разом з іншими військами перейшли Дрину. Також вони станули вже сильною ногою на неприятельській землї. Німецькі війська вибороли собі прохід в відтинку Дуная на схід від Білгороду.

Будапешт. Минувшого четверга застрілено сербський літак. Він походив з французької фабрики. Знайдено в ньому два трупи приодїті в французькі мундури. Від того часу сербські літаки не появляють ся вже більше на угорській області.

Гага, 10. жовтня (Ткб.). Послідні події викликали в Льондоні неімовірне пригноблення. Ранішні дневники є переповнені наголовками сього змісту, що осередні держави в дорозі до Константинополя перейшли Дунай. Майже всі дневники домагають ся, щоб ще нині приневолити Грецію до остаточного рішення. »Таймс« представляють положеннє як дуже критичне.

Дальшою цілю осередніх держав є заатакувати англійське панованнє в Египті та в Азії.

Базилея. »Baseler Nachrichten« доносять, що сербське правительство видало вже потрібні зарядження, щоб скупщину та правительственні уряди і банки перенести до Прістіни.

Із занятих областей.

Москва, (Ткб.). »Русское Слово« доносить: В занятих тепер Німцями областях жандармерія перевела много арештовань за буцїмто політичні злочини. Від часу евакуації тих провінцій нема ні матеріялу актів, ні урядового персоналу. Арештовані сидять в російських вязницях, не знаючи за що.

Війна із Росією.

Після безнастанних російських невдач та безнастанного відвороту »із стратегічних зглядів« заатакувала Дума своє правительство, приписуючи йому та військовій управі цілий ряд невдач. Рівночасно союзники себ то Франція та Англія почали щораз більше домагатись від Росії тої все обіцюваної офензиви, яка малаб на цїли відтягнути німецькі війська з західнього фронту, щоб тим способом облекшити рівнож заповіджувану від ряду місяців французьку офензиву.

Супроти тих налягань рішилась Росія на розпучливий крок: на офензиву на Волині та в східній Галичині.

Коли генерал Іванов взяв ся переводити в діло пляни російського генерального штабу більше з політичних чим стратегічних зглядів, не мав він вже до розпорядимости свіжої армії, — але недобитки, які доповнив свіжо покликаними ополченцями.

Щоб проломати фронт австро-німецьких військ, — послугувала ся російська начальна військова управа давною практикою: марнованнем своїх жовнірів.

Михайло Яцків.

ЖІНКА САРДАНАПАЛЯ.

(Далї).

Вертаю до теми. По думці старинного фільософа, є річи, які мудрець може виявити перед людьми, є такі, що перед собою, є такі, що навіть перед самим собою не годить ся виводити. Ви, мої дорогі панове, прегарно додержуєте мені товариства. Ми далеко переросли тип офіцера, з якого насміває ся пословиця, що він вмів тільки про свою кобилу говорити. Ви розумієте і відчуваєте по собі, що людина, обдарована висшого снагою, в просвітній годині відлітає як найдальше від буденної, сїрої мозоли і злиднів і серед нас витворив ся сей гарний тон, щоби в таких хвилях як нині, не згадувати навіть про війну. Всеж таки, вибачте що зверну на часок увагу на теперішню добу. Отсе війна затягнула ся в безконечну, світова ситуація заяловила ся як невипарений горнець ледачої газдині й осточортїла як смертельний гріх. Виглядає, якби людство не могло вже прокинути ся з біснуватої дурійки, тільки на сліпо пре до взаїмної заглади. Я, мій штаб, ви, військо поневільно зжили ся з сим духом язви, якби ніколи й не мало вже бути інакше, але попри те всї ми, коли вглянемо в глубину, видимо зовсїм инші річи. Зверніть увагу на сучасну фільософію, суспільний устрій, гіпертрофію націоналізму і спитайте себе в дусї, чи щастє чоловіка в сих рамах можливе, чи тут нема ні крихти фальшу? Наука творена для системи, устрій без дійсного рівного права жінки, шовіністичні кличі без пощади для найконечнїйших прав житя, без цїни людини, характерів, гідности, праці, волї і свободи одиниці, чи те все, на чім світ опирає ся нинї — остане завтра? Тут альтернатива. Вказую на можливість, що ся війна дасть нам нові основи фільософії, а з хвилею, коли жінка стане дійсно в рівнім праві з мущиною — всяка війна на будуче виключена. Се виглядає на парадокс, але вернїм ся до товаришки хороброго короля, покровителя наук, Сарданапаля з 650-го року перед Христом. Старинний артист передав нам його пригоди на ловах, в ридвані, верхом і пішо в побідній боротьбі з королем пустинї. З тої доби маємо також різьби, що представляють похід асирійських військ в табору, кінний обїзд твердинї з таранами, приступ лучників і ратників на оборонний мур, здобуте лїсової гори, яку обсадив неприятель, святочний похід пажів, а при тім старинний володар не забув за свою кохану дружину і в хвилї відпочинку бажав передати її враз з собою на образі потомкам. Видно, була се визначна, дарсвита людина, коли заслужила собі на таку любов і шану у східного сатрапи. Чи від тої епохи до нинї вона поступила вперед, чи її роля і доля змінила ся на краще? З фотографічних буд, з газетних хронік, ні зі статистики самовбійств сего зовсїм не видно.

В IV-тім віцї перед Хр. побудовала Артемізія Галїкарнаізійська своєму мужеви, карійському королеви, Мавзолеєви, величаву гробницю, від якої повстала технічна назва княжих будівель того рода.

Щож від тої епохи світ дав жінцї? Фрази рівного права, підшиті фальшом і насильством. Той вузол розітне війна і жінка-робітниця, мати, сестра, вдова, опікунка сиріт, товаришка, як революціонер стане в своїй обороні і наверне ідею на праву дорогу. Етика середніх і низших верстов стоїть найвище, аристократія упала своєю моралю до позему шумовин. Через се терпіли і терплять народи. Природа має найбільший вплив на людство, всякий космічний переворот випереджує духова завируха народів, отже годї нам зашкаралуплювати ся лише в солодких мріях про будуччину.

(Конець буде).

Вона заатакувала переважаючими силами союзні війська, щоб за ціну хвилевого успіху посвятити в жертві тій справі цілі полки війська. Слідувало небавом розчарованне, бо і сей хвилевий успіх проминув безслідно: австро-німецькі війська на цілім галицько-волинськім фронті відкинули всі неприятельські наступи.

Властивий російський плян — проломати австро-німецький фронт не вдав ся. Після сьої пріби на цілому фронті від довшого часу запанував зглядний супокій.

Тепер Росія манить себе надіями на зиму. Начальна військова управа хоче примінити тут наполеонську тактику. Думає затягнути союзні війська в глубину Росії, сподіючись тим способом віднести побіду.

Оден висший австрійський офіцер на питанне, чи вдасть ся Росії перевести сей плян, відповів, що як знавець підсоня Росії може сконстатувати, що зима на східньому фронті зовсім не є непригожа для военних операцій. Так звана »російська зима« не много ріжнить ся від европейської. На північному фронті вона не є острійша, чим в східних Прусах. Зимнійша полоса начинаеть ся доперва в глубині Росії, — а вже ніяк не можна нарікати на зиму в південних краях.

Зима не тільки що не вплине на дотеперішній перебіг военних операцій, — але противно є вона для ведення війни на східнім фронті о много кориснійша чим весна або літо.

Російські дороги взагалі в літній порі є мало пригожі до кумунікації, до перевозу амуніції та армат, — бо не є вони побудовані з трівалого матеріялу, тільки з глини. При непогоді, хоч би вже короткій, розмокають ся вони сильно, — так що не можна ними переїхати. В додатку і то чи не найголовнійше, перехід через болотнисті области Припеті, Березини й інших рік літною порою дуже тяжкий, так що треба будувати на рівньому полі мости, щоб перепровадити ними армати та амуніцію.

В зимі, коли дороги замерзнуть, болотнисті области покриють ся грубим ледом та снігом, настане для союзних армій дуже пригожа комунікація.

Російські проте грізьби, що зима принесе для союзних військ не одну несподіванку — зовсім безосновні.

Ми — говорив сей офіцер — є приготовані основно на зимову кампанію. В Карпатах, де сніги між горами вельми утруднювали акцію — ми побідили. Нині, коли приходить ся нам бороти на рівному терені, де всьо готове, — не може Росія від зими сподіватись ніякого ратунку. Надходячі зимові місяці — не принесуть нам перешкоди допровадити начате діло до кінця.

Наші домагання в области середнього шкільництва.

(З нарад «Учительської Громади«)

Пробуваючі у Львові члени »Учительської Громади« відбули дня 29. вересня с. р. довірочні наради для обговорення справи наших середніх шкіл, положення нашої шкільної молодіжи та виховання молодого покоління під теперішню важку хвилю.

По вшанованню памяти померших членів Товариства віддано честь вивезеним у Сибір членам »Учительської Громади« (Краєві інспектори Матієв і Коцюба, проф. політ. Ів. Левинський, п. Бачинський, дир. Прийма, п. Малицька, пп. О. Роздольський, Бобяк. Грицак, Демянчук і ин.)

Що до наших середніх шкіл сконстатовано з жалем, що наша молодіж, втративши вже оден рік науки, не має й тепер спромоги її як слід побирати, бо під сю пору розпочали науку лиш чотири українські гімназії (у Львові, Перемишлі, Станиславові, Коломиї). На великий простір краю на схід від Верешиці і на північ від Дністра є Львів одиноким осередком, де наша молодіж може продовжати науку, бо всі инші гімназії замкнені. Дальше сконстатовано вдаряючий упадок числа учеників, особливо у вищих клясах. Спричинене се трудністю комунікації, зубожіннем суспільности та великою дорожнею, особливо у Львові. Число учеників упало так низько, що прим. у Львові, де обі українські гімназії злучені, не мож було отворити VIII. кляси іззa недостачі учеників, а в VII. кл. знайшло ся всего 17. учеників із 160 учеників, що покінчили VI. мин. року. Инші в »Українських Січових Стрільцях«, при війську або вивезені Москалями, а богато остае тут та не має спромоги докінчити науку. Те саме в учительських семинаріях. Нам грозить велика недостача інтелігентних сил, а се противне так нашим як і загально-державним інтересам. Ми мали все за мало середніх шкіл.

Не доставало їх там, де їх найбільше треба було (Лемківщина, повіти: Рава руська, Сокаль, Камінка стр., Золочів, Броди). Сї, що були, мали надмірну фреквенцію. Тому Українцям більше чим кому даеть ся відчувати недостача середніх шкіл. Супроти сього уважають учителі конечним як найскорше отворенне всіх наших середніх шкіл та учительських семинарій в Сокали, Заліщиках (хочби треба було перенести заведення на якийсь час до до Коломиї) і у відповіднім часї в Тернополі та одно з найчільнійших домагань ставлять удержавленне учительської семинарії Укр. Пед. Тов.

Стан наших приватних гімназій з причини війни представляеть ся дуже сумно. Учительські збори здекомплетовані, уряджене, кабінети, бібліотеки переважно знищені (в Рогатині а також в Городенці — ту через легіоністів другої народности).

Наші приватні гімназії в Яворові та Рогатині — згідно з рішенем Сойму — повинні перейти на державний етат а иншим належалиб ся запомоги з державніх фондів. Учителі наших приватних шкіл, що знайшли ся без засобів до життя, повинні бути покликані до служби в державніх середніх школах, о скілько не знайдуть місця в наших приватніх школах, які негайно треба отворити. О скілько покаже ся недостача учителів треба їх увільнити з війська дорогою реклямації.

Бурси, не дадуть ся на разї всюди відновити. У Львові се виключене тому, бо Москалї знищили уряджене обох бурс, а до сього ще й довіз засобів поживи до Львова дуже трудний.

В гімназіях молодіж дуже перетяжена здвоєною працею, тому треба вважати, щоб фреквенція в школах була не за велика. Треба розділити філію від головної гімназії у Львові, бо число учеників в 7 клясах перейшло вже 600. В кождій клясї може бути не більше чим 25 учеників.

Східна Галичина була і є оборонним валом для цілої Австро-Угорщини і задля того понесла вона у війні найбільші жертви. Має проте право домагати ся винагороди за свої втрати. Українська суспільність зазнала найбільше горя. Належить ся їм тепер вдоволенне за дальшу і блищу минувшину.

На питанне, який дух панував і панує в наших українських школах і виховуючих заведеннях дає найбільш переконуючу відповідь наша молодіж, відповідь писану власною кровію та оплачену молодим життєм.

Справ нашого середнього шкільництва береже на час неприсутности Виділу »Учительської Громади« комітет, до якого війшли: Рад. Двора А. Барвінський, як голова, проф.: Корінець, Масляк, Мриц, Ю. Рудницький і оба перебуваючі у Львові члени Виділу: о. сов. Л. Лужницький та проф. Юл. Стефанович.

На адресу одного з членів комітету належить звертати ся за інформаціями що до нашого середнього шкільництва.

МІНІЯТУРНИЙ ФЕЙЛЄТОН.

Звірята на війнї.

(З шкільної задачі Леся Когутика).

Звірята, що в мирні часи є приятелями людей, служать їм і на війні.

Кінь служить при кавалерії, а також буває уживаний до тягнення гармат і возів наладованих амуніцією, раненими, провіянтами й пивом. Часом уживаеть ся волів. Війська з горячих країв уживають на ту ціль верхоблюдів та слонів. Звичайних і незвичайних ослів т. є. мулів уживають тирольські полки до ношення машинових крісів.

Почтові голуби роблять на війні таку службу як почтові урядники.

Незвичайні прислуги віддає у війні пес, який служить до стежнної служби і вишукування ранених в корчах або в снігу. В найновійших часах спробовано ужити до фронтової служби барана. Проба не повела ся. Баран тішить ся далї свободою.

Переписав Б.

НОВИНКИ.

— **Похвала для українського полку.** В звіті австрійського генерального штабу з 20. вересня 1915 р. одержав найвище признанне за хоробре поведенне перед ворогом на північнім терені війни городецький полк піхоти ч. 89. рекрутуючий ся з повітів: Городок, Мостиска, Рудки, Яворів і Рава руська. Згаданий полк має найвисший процент (около 90) Українців зі всіх полків нашої монархії і корпус підофіцирський складаеть ся також майже виключно з самих Українців.

— **З Яворівщини пишуть:** Річницю цісарських Іменин святкував яворівський повіт дуже величаво. Духовенство повіта відправило наперед богослуженне по своїх парохіях, а відтак всі парохи зїхались до Яворова і урядили патріотичну маніфестацію в сей спосіб, що явились всі греміяльно під проводом свого декана о. Кручковського в цїли зложення сердечних бажань Його Цісарському Величеству на руки п. старости.

О. декан зложив в своїй красорічивій, патріотичній промові іменем всього українського духовенства і народа в повіті заяву льояльности і неврушимої преданности Його Величеству Цісареви, виразив чувства щирої любови і вдячности за те, що Наш Наймилостивійший Монарх як Найвисший Вожд геройської Армії висвободжає наш український нарід з вікової неволі, отвирає для него храм правдивої просьвіти в його рідній мові і дає сильну, защиту нашій св. гр. к. вірі, та запевнив, що той народ стояв, стоїть і все стояти буде непохитно при Своїм Монарсї і Династії і буде горячо молити Всевишнього о кріпке здоровле Монарха

і о здійснення Його високих і благородних намірів,

П. староста приняв радо тую патріотичну заяву, підніс, що клир і народ український повіта яворівського заховав ся в часї наїзду дуже коректно і патріотично і прмобіцяв ту заяву переслати до Трону.

По тій патріотичній манїфестациї удались всї кондеканальні до церкви, відправили поминальне богослуження за померших в часї війни священиків, ухвалили відступити в дарі по одньому дзонови з парохії на воєнні цїли, підписали петицію предложену о. Сологубом до властей в цїли прискорення отворення української ґімназії на етат державний і дали почин до відновлення життя на полї просьвітнім і економічнім. По тім в патріотичнім настрою з надією лучшої долї розїхались.

Послїдні вісти.

Греція після зміни кабінету.

Париж. (ТКБ). »Таймс« пишуть в передовиці: Операції на Балканї порішать світову війну і то не лиш для балканських держав.

Значіння здобуття Константинополя не можна перцїнювати, длятого надто великі зусилля булиб дуже коштовні.

Кріза в Греції викаже, що грецькі війська не прилучать ся до почвірного порозуміння. Резерва Греції є дуже неприємна. Той блуд в обрахунку дасть ся вирівнати через здвоєннє змагань почвірного порозуміння.

Льондон, (Ткб). Вюро Райтера доносить з Атен:

Посли Англії, Франції, Росії та Італії зложили візиту новому президентови мінїстрів Заімісови, та старались вимочи від нього заяву, як тільки на радї мінїстрів западе ухвала.

Як зачуваємо, грецьке правительство стараєсь вести чисто-грецьку політику, не занимаючи рішаючого становиска ані супроти одної ані другої сторони.

Правительство буде держатись оружної невтральности, котру покинулоб допера в хвилї, колиб сього вимагали народні інтереси.

Медіолян. Дипльомати почвірного порозуміння числять на прихильну невтральність Греції. Король Константин заявив анґлійському послови, що в грецькій політицї нїчо не змінить ся.

Висаджуваннє на сушу війська та армат в Сальоніках тревав дальше. Прибуло тут пять пароходів з французькими військами, З другої сторони доносить полїційний комісар з Цетери, що підводні судна щоденно затоплюють кораблї. Підводні судна вишукує французько-англійська ескадра торпедових лодок.

ОПОВІСТКИ.

Понедїлок, дня 11. жовтня 1915.

Нині: понедїлок, 11. жовтня гр.кат. Харитона †, римо-кат. Вінкента к.

Завтра: Второк, 12. жовтня, гр.-кат. Киріяна, римо-кат. Максиміліяна.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

ЛІКАР

Д-р Бр. Овчарський

б. Секундар Загального Шпиталя.

ординує від 10. до 11. і від 4. до 6. пополуд.

Телефон ч. 477.

Львів, вул. Пекарська 39. 51—?

Оголошення.

Порядок поїздів.

Час приїзду і відїзду почтових поїздів у Львові важний від 1. жовтня 1915.

Середно-европейський час.

До Львова приходять в напрямі:

з Перемишля: 6·00, 7·28, 6·08, 6·45.
„ Станиславова 5·53. 5·12.
„ Самбора 9·38.
„ Стрия 8·05, 4·48.
„ Підгаєць 11·24.
„ Рави Руської 5·00.

Зі Львова відходять в напрямі:

до Перемишля 9·09, 8·55, 10·57.
„ Станиславова 9·40, 4·00 7·15.
„ Самбора 2·16.
„ Підгаєць 4·38.
„ З Рави Руської 11·45.

УВАГА: Нічна пора від 6·00 вечер до 5·59 рано назначено товстими числами.

Видає і відвічає за ред.: др. Сидір Голубович. З »Друкарнї Львівської«, Львів, Коперника 11.